

non sponte autem ipse id faciat, non est enim in ipso. fieri etiam potest, ut qui verberatur, sit pater: ipse autem hominem eum quidem esse, aut ex presentibus aliquem sciat, patrem tamen esse ignoret. simili modo quoque de illis quorum causa quippiam fit, definiendum est, utque quæ ad actionem totum spectant. Quod autem ignoratur, aut non ignoratur, non est tamen in ipso: vel per vim fit inuitum est. multa enim ex iis, quæ sunt natura, scientes etiam agimus & patimur: quorum nihil neque spontaneum est, neque inuitum: ut senescere, vel mori. Sed id quod per accidens fit, tam in iustis quam in iniustis simili modo contingit, nam sicut si quis inuitus & timore inductus reddiderit depositum, is neque iusta agere, neque iuste facere dicendus est, nisi per accidens: sic pari modo qui coactus & inuitus non reddiderit, per accidens iniuria afficere, & iniusta agere est dicendus. Ex spontaneis autem alia cum electione agimus, alia sine electione. cum electione ea agimus, quæ præconsultatione sine electione, quæ nulla præconsultatione adhibita facimus. Verùm, cum tres sint lationes, quæ in societatibus eueniunt, quæ cum ignorantia fiunt, sunt peccata, cum neque quem, neque quod, neque quo, neque cuius causa existimauerat quispiam, ea egerit: vel enim non esse percussurum, vel non hoc, vel non hunc, vel non huius causa putauit: sed accidit id, cuius causa minime putarat: verbi gratia, non vt vulneraret: sed vt stimulari: aut non quem, aut non sicut volebat. Quando igitur prærationem euenierit lætio, infortunium est: quando verò non prærationem, sed sine tamen vitio, peccatum, peccat enim quisque cum in se principium causæ habuerit: infortunatè egit, cum extrinsecus. At cum cognoscens quidem, sed sine tamen præconsultatione agit quispiam, iniuste factum est: ut sunt, quæ ex ira fiunt, aliisque affectibus, qui necessarij, naturalèscque hominibus accidunt, qui in his enim lædunt, & peccant, iniuste quidem agunt, suntque hæc iniuste facta, nondum tamen iniusti ob hæc, neque præi ipsi homines habentur: quippe cum lætio ipsa ex prauitate minime euenierit. Nam cum ex electione læserit quispiam, tunc demum iniustus ac prauus est. Quocirca rectè ea quæ ex ira fiunt, non esse ex prouidentia iudicantur: non enim principium affert, qui iratus facit, sed qui ad iram prouocauit.

A *ἀσπυρῆ τις λαβὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τὴν ποσὴν ἕτερον· οὐχ ἑκὼν δὲ οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῦ ἐνδέχεται δὲ τὸν τυπόμενον πετέρεσθαι, τὸν δὲ ὅτι μὴ ἀνδραπόσι, ἢ ἴσθ' παρόντων τις γινώσκειν· ὅτι δὲ πατήρ, ἀγνοεῖ· ὁμοίως δὲ τὸ τοιοῦτον διατρέχεται καὶ ὅτι τὸ οὐ ἔνεκα, καὶ οὐ τὴν προφῆξιν ὅλκω· τὸ δὲ ἀγνοουμένον μὴ, μὴ ἐπ' αὐτοῦ δὲ ὄν, ἢ βία, ἀκούσπον· πολλὰ γὰρ καὶ ἴσθ' οὗτοι ἰσπαρχόντων εἶδότες καὶ προφῆξι μὴ καὶ πάρορμω, ὡς οὐδὲν οὔτε ἑκούστον, οὔτε ἀκούστον δεῖν. οἷον τὸ γινώσκον, ἢ ὅσοθνησκον. ἔστι δὲ ὁμοίως καὶ ὅτι ἴσθ' ἀδίκων καὶ ἴσθ' δικαίων, τὸ καὶ συμβεβηκός· καὶ γὰρ αὐτὴν παρακαταθήκην ἀποδοῖν τις ἄκων καὶ διατρεφῶν, οὔτε δίκαια προφῆξιν, οὔτε διαπροφῆξιν, οὔτε διαπροφῆξιν φασίον·*

C *αὐτὸ καὶ συμβεβηκός. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν ἀπαρχομένον καὶ ἄκων τὴν παρακαταθήκην μὴ ἀποδοῖν, καὶ συμβεβηκός φασίον ἀδικεῖν, καὶ τὰ ἀδικεῖν προφῆξιν ἴσθ' δὲ ἑκαστοῦ, τὰ μὴ προσηλόμοιο προσηλόμοιο μὴ, ὅσα προσηλοσέμοιο ἀπροσηλοσέμοιο δὲ, ὅσα ἀπροσηλοσέμοιο. τῶν δὲ οὐδὲν βλαβίων ἴσθ' ἢ τῆς κοινανίας, τὰ μὴ μετ' ἀγνοίας ἀμαρτήματα δεῖν, ὅταν μήτε ὄν, μήτε ὄν, μήτε ὄν, μήτε οὐδὲν ἐνεκα ὑπὸ λαβῆ, ταῦτα προφῆξιν. ἢ γὰρ, οὐ βλαβεῖν, ἢ οὐ τούτω, ἢ οὐ τούτω, ἢ οὐ τούτου ἐνεκα φησὶν· ἀλλὰ συμβεβηκός οὐχ οὐδὲν ἐνεκα ἀδικεῖν οἷον, οὐχ ἵνα πείσῃ, ἀλλ' ἵνα κενήσῃ, ἢ οὐχ ὄν, ἢ οὐχ ὄν, ὅταν μὴ οὐ προσηλόμοιος ἢ βλαβίων γίνωται, ἀτύχημα· ὅταν δὲ μὴ παραλόμοιος, αὐτοῦ δὲ καμίας, ἀμαρτήματα ἀμαρτάνει μὴ γὰρ, ὅταν ἐν ἑαυτοῦ ἢ ἀρχῆ ἢ τῆς ἀφίας ἀτύχει δὲ, ὅταν ἔξωθεν. ὅταν δὲ, εἰδὼς μὴ, μὴ προσηλοσέμοιος δὲ, ἀδικεῖν· οἷον ὅσα τε διατρεφῶν, καὶ ἀλλὰ πείσῃ, ὅσα ἀπαρχομένον φασίον, συμβεβηκός τῆς ἀνδραπόσι· ταῦτα γὰρ βλαβίοντες καὶ ἀμαρτάνοντες, ἀδικουσι μὴ, καὶ ἀδικήματα δεῖν· οὐ μὴ τοι πο ἀδικος διατρεφῶν, οὐδὲ πονηροῦ· οὐδὲ γὰρ διατρεφῶν ἢ βλαβίων· ὅταν δὲ ἐν ἀπροσηλοσέμοιος, ἀδικος καὶ μοχθηρός. διὸ καλῶς τὰ ἐν ἀπροσηλοσέμοιος κρινεται· οὐ γὰρ ἀρχῆ ὁ θυμὸς ποῖον, ἀλλ' ὁ ὀργιστος· ἐπὶ δὲ οὐδὲ ἀπὸ τῆς γῆρας ἢ μὴ, ἀμφισβητεῖται·*

αὐτὰ πε-